
VIERING / DIENST op 5 oktober 2025, 10 uur
Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Orgel/Piano: Valeriya Zakopaj

Kerkenraadslid: Tilly Overbeek

Lezer: Ineke van der Stroom

Voorganger: ds. Arianne Geudeke

Thema: Bij de Bron

Welkom, en mededelingen, aansteken van de kaars en een moment van stilte/inkeer

Openingslied: NLB 793: 1 en 2 Bron van liefde, licht en leven

Gelegenheid voor kerkgangers om iets te delen/kaars aan te steken

Woorden bij het begin

Kyriegebed

Glorialied: NLB 273: 1,2 en 4

Een verhaal

Er was eens een jongeman die twijfelde over zijn toekomst.

Wat moest hij kiezen, wat wilde hij worden?

Goochelaar of geleerde?

Goochelen kon hij heel goed en deed hij graag.

Voor leren daarentegen had hij niet veel zovleel aanleg.

Maar wat was het nut van goochelen?

Het leven van een geleerde leek hem nuttiger toe.

De jongeman kwam er niet uit en vroeg om raad bij zijn leermeester.

Deze antwoordde hem:

“Een gelukkige goochelaar brengt de mensen meer geluk dan een ongelukkige geleerde.”

En hij voegde daaraan toe:

“Wat je ook kiest, ga ervoor, met je hart en hoofd en handen”.

Bij de opening van het Woord zingen we NLB 321: 1 en 2

Een lied over hoe de woorden van God tot ons komen

Marcus 12: 28 – 31 uit NBV21 (door lector)

Een van de schriftgeleerden die naar hen geluisterd had terwijl ze discussieerden, en gemerkt had dat Hij hun correct had geantwoord, kwam dichterbij en vroeg: ‘Wat is van alle geboden het belangrijkste gebod?’

Jezus antwoordde: ‘Het voornaamste is: “Luister, Israël! De Heer, onze God, is de enige Heer; heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht.” En daarna komt dit: “Heb uw naaste lief als uzelf.” Er zijn geen geboden belangrijker dan deze.’

We zingen verder uit NLB 321: 4 en 5

Psalm 36: 8-10

Hoe kostbaar is uw liefde, God
in de schaduw van uw vleugels schuilen de mensen.
Zij laven zich aan de overvloed van uw huis.
U lest hun dorst met een stroom van vreugde.
Want bij U is de bron van het leven
door uw licht zien wij licht.

We zingen NLB 92: 7

Overdenking bij Spreuken 4: 23

Ik was in het ziekenhuis gevraagd mee te doen aan een cursusdag voor nieuwe verpleegkundigen. Het thema voor de dag was: het hart.
Naast lessen over de anatomie van het hart, de werking van het hart, hartrevalidatie door een fysiotherapeut, leek het de mensen van onderwijs zinvol als wij als geestelijk verzorgers iets zouden vertellen over 'zorgen vanuit het hart'. Leuk bedacht.
Want het hart is meer dan een spier die het bloed door ons lichaam pompt.
De motor van ons leven.
Ons hart is ook de plek waar je beslissingen genomen worden, waar je emoties zitten, je overtuigingen, waar je motivatie zit, je verlangens, waar geloof, hoop en liefde huist.
Veel uitdrukkingen en spreekwoorden gaan op die manier over het hart.
Als je iets doet '**met hart en ziel**' dan doe je het met volledige inzet.
Als je zegt: 'Ik meen dat **uit de grond van mijn hart**', dan bedoel je dat je ergens heel diep van overtuigd bent.
En wie '**zijn of haar hart lucht**' vertelt een ander wat in hem of haar leeft.
Je kunt een **gebroken hart** hebben bij een verbroken relatie.
Je kunt **je hart vasthouden**, dan verkeer je in grote angst over hoe iets af zal lopen.
Als je **je hart ergens aan ophaalt** geniet je ervan.
Je kunt **je hart ook verliezen** aan iemand, zo zeggen we en dat betekent dat je veel van iemand houdt.

Ik kan en ik wil geen theoretische les geven dacht ik, over het onderwerp 'zorgen vanuit het hart' – laat ik met de verpleegkundigen in gesprek gaan over wat er in hun hart leeft

- waarom ze voor dit beroep gekozen hebben
- wat hun motivatie is
- of en hoe ze in hun dagelijks werk aandacht hebben voor levensvragen – wat er in het hart leeft – van patiënten

Zo hadden we een openhartig gesprek.

Van alles waarover je waakt,
waak vooral over je hart,
het is de bron van je leven.

We weten allemaal dat we goed voor ons hart, de spier, moeten zorgen. Dat gezond eten, niet drinken, goed bewegen belangrijk is.

Misschien weet u uit ervaring ook wel hoe angstig het is als je 'het aan je hart hebt'. Hoe kwetsbaar je bent als je hart hapert.

Er is in Nederland heel veel goede zorg voor het hart.

Er kan heel veel op medisch-technisch gebied

Maar als het hart stopt is het wel over met ons leven.

Daarom zorgen wij doorgaans goed voor ons hart.

Van alles waarover je waakt, waak vooral over je hart, het is de bron van je leven.

De Hartstichting zegt ons goed te zorgen

voor ons fysieke hart, de spier, de motor van ons leven.

De spreukenschrijver roept ons vanmorgen op

ook voor ons hart als bron van ons leven goed te zorgen.

Je hart zuiver te houden

Je hart – zo nodig – te luchten

Te weten wat er in je hart leeft

Te waken voor wat er in je hart leeft

Je hart te voeden

Van hart tot hart te spreken

Een Schriftgeleerde vraagt Jezus

naar het allereerste, het belangrijkste gebod.

Het is een van de weinige keren in het evangelie dat een Schriftgeleerde Jezus aanspreekt zonder de bijbedoeling Hem op de proef te stellen. Deze man heeft Jezus horen spreken en heeft respect voor Jezus. Hij heeft gehoord en begrepen dat Jezus een rabbi is, een leraar die spreekt met gezag. Het is een eerlijke vraag vanuit een open hart.

De vraag naar de rangorde van de geboden klinkt in onze oren misschien wat vreemd, maar in het jodendom van destijds en misschien wel tot op de dag van vandaag was dat een heikel discussiepunt.

De joodse traditie kent namelijk niet minder dan 613 geboden en verboden, die bijna alle levensterreinen bestrijken.

Uiteraard zijn al die regels niet even belangrijk, alhoewel... er waren in die tijd ook een aantal Schriftgeleerden - de 'fundamentalisten' - die van geen rangorde wilden weten: voor hen was een wet een wet, en daarmee uit. Het voortdurend gekissebis schiep verwarring: is er nu wel of geen rangorde, en zo ja, welke rangorde dan?

Daarover wil deze Schriftgeleerde Jezus' mening horen.

Jezus doet niet anders dan herhalen wat er geschreven staat in de Thora, in Deuteronomium 6.

'Het eerste, het voornaamste is: Hoor, luister Israël!'.
Het eerste is dus: horen, luisteren, aandacht besteden aan.
En dan volgen de drie dimensies van 'houden van'.
Van God, van je naaste en van jezelf.
Heb de Heer uw God lief
met heel uw hart en met heel uw ziel
en met heel uw verstand en met heel of al uw kracht.
En daarna komt dit: Heb uw naaste lief als uzelf.

Van de Schriftgeleerde kunnen wij leren iedere keer weer in vragen en luisteren - terug te gaan naar de bron.

Waar gaat het om in het leven?
Wat is nu werkelijk belangrijk van de 613 ge -en verboden
wij zouden zeggen, van de 1000 en 1 dingen die we dagelijks, wekelijks, in ons leven te doen hebben.
Wat heeft nu werkelijk prioriteit?
Heb de Heer uw God lief
met heel uw hart en met heel uw ziel
met heel uw verstand en met heel of al uw kracht.
Heb de Heer uw God lief
met hart en hoofd en handen.
Met wie je bent, met wat je kunt, met wat je denkt.
Met wat je zegt en waar je zwijgt.
In doen en laten.
Met woorden en werken.
Heb de Heer uw God lief en de naaste als jezelf.
Het is een opdracht een opgave voor ons allemaal.
Niemand wordt uitgesloten van deze opdracht, deze levensinvulling.
Jong en ouder, man en vrouw, ziek of gezond.
Of je nu thuis bent of opgenomen in een ziekenhuis of verpleeghuis.
Of je nu een dichter of een doener bent.
Een Schriftgeleerde of een leek.
Welke godsdienst je ook aanhangt of welk geloof je hebt losgelaten.

Keer terug maar de bron. Heb lief.
Van alles waarover je waakt,
waak vooral over je hart,
het is de bron van je leven.
Volg je hart, want dat klopt.

Muziek

Open Ruimte

Column ds. Arianne Geudeke (geestelijk verzorger in Ziekenhuis Amstelland) n.a.v. Rosh Hasjana (Joods Nieuwjaar)

Een goed en zoet nieuwjaar

Het lijkt een gewone dinsdagmorgen. Er wacht mij een drukke dag. Samen met twee IC-verpleegkundigen ontvang ik ex IC-patiënten en hun partners/kinderen en blikken we terug op de tijd dat zij op de IC lagen of op bezoek kwamen. Altijd een intensieve en emotionele bijeenkomst.

Als ik het ziekenhuis binnenstap, zie ik direct dat deze dinsdag toch anders dan anders is. In de gang staan beveiligingsmensen. Ik herken ze aan de hun oortjes en oplettende blik. Naast mijn werkkamer staat een rij schoenen. Het zijn wandelschoenen in verschillende soorten en maten. Gebruikt om naar de sjoel in het ziekenhuis te lopen – autorijden mag op deze feestelijke dag niet - en hier aangekomen omgewisseld voor nette, feestelijke schoenen. Op mijn bureau staan potjes honing met de wens: een zoet gebaar voor Joods nieuwjaar.

‘Shana tova’ klinkt het achter me: ‘een goed en zoet nieuwjaar’.

Geen alledaagsheid voor onze Joodse broeders en zusters: maar hoogtijddagen in het verschiet, te beginnen met vandaag: Rosh Hasjana: Joods Nieuwjaar.

Het spijt me dat ik geen tijd heb om een deel van de lange synagogedienst van dichtbij mee te maken. Maar op afstand luister ik of ik de tonen van de sjofar, de ramshoorn hoor. Op beide dagen van Rosj Hasjana wordt in de synagoge honderdmaal op de sjofar geblazen, op verschillende momenten in de eredienst. De tonen roepen op tot bezinning. De komende dagen staan in het teken van inkeer, mensen vragen elkaar en de Eeuwige vergeving voor hun fouten en falen. Deze tien dagen eindigen met Jom Kipoer (Grote Verzoendag) waarop verzoening met God wordt gevraagd en gevierd.

Dan hoor ik ze, de tonen van de sjofar! In de verte, maar toch. Ze ontroeren me. Ondanks alle vragen en boosheid en verdriet om wat gebeurt in Israël en Gaza. Ondanks alle fouten en falen van mensen, alle onbegrip en onwil van politieke leiders, blijf ik geloven in verzoening, vergeving en vrede.

De tonen van de sjofar stimuleren mij op mijn plek en mijn manier te zoeken naar verbinding, vrede en verzoening.

Op de IC Nazorgochtend delen mensen hun verhalen en ervaringen. De kwetsbaarheid van het leven werd gevoeld en wordt benoemd. Vragen en emoties delen verbindt en heelt. Een nieuw begin wordt gevierd.

Een alledaagse dinsdag wordt zo een bijzondere dag.

Vanuit Ziekenhuis Amstelland wens ik u een goed en zoet jaar!

Dankgebed, Voorbede, stil gebed en het Onze Vader

Twee collectes tijdens voorspel

Slotlied: NLB 422: 1,2 en 3

Zegen

We zingen NLB 415: 2